

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

ŘÍJEN 2006 *** ROČNÍK VII.*** ČÍSLO 10

Citát inspirující:

Jako vysokoškolský učitel jsem si uvědomil, že pro rozumění, chápání poezie je nejdůležitější ztratit před ní ostych. Nesnažit se ji za každou cenu racionálně pochopit. Naučit se s poezií žít, ohmatat si ji a naslouchat tomu, co říká. Vladimír Křivánek – Tvar 14/2006

DOPISY (L. Chytilové)

Tvá vůně

Nebe na doraz

Třetí planeta stůně

Píši dopis

Proč racek slabikuje

Můj životopis

Dny trávím sešíváním mraků

Hrudní koš

Pohřebiště básnických vraků

Tvůj

Průsvitný Sisyfos

Václav Franc
Václav Franc

OHLASY PO MARTINSKÉM SETKÁNÍ

Třetí poetické setkání v Martině skončilo a na internetových stránkách Mádokýše na něj reagovalo několik zúčastněných. Padaly příznivé ohlasy, ale i kritické připomínky, a tak si dovolím i já malé zamyšlení nejen nad setkáním, ale především nad těmi hlasy volajícími po určitých změnách.

Myslím si, že bych vše rozdělil na tři skupiny: smysl a oficialita setkání, program setkání a samotné vystupování účinkujících.

Ad 1) Smyslem setkání může být pro různé skupiny něco jiného, máme zde různé věkové skupiny, různé tvůrčí zaměření. Účastnil jsem se podobných akcí a vím, že to může být problém, ale když se uskuteční setkání věkově omezené bude to lepší? I mezi mladými můžou být rozdílné názory, jedni dávají přednost posezení při vínku, ostatní spíše přednášení vlastní tvorby. Starší autoři mají i více zkušeností, nemusí být zákonitě lepší, ale bez nich by také setkání o něco přišlo. Právě zajímavost setkávání skupin lidí s různými odlišnostmi, věkovými, programovými, je to právě ořechové a je pochopitelné, že to občas skřípe, ale záleží na dobré vůli všech zúčastněných.

A jestli pořádat setkání oficiálně, kolega říká tzv. kravaťáci, kteří se předvádějí. Ono je to problematické. Mnohdy se setkání účastní i třeba zástupci města, významné osobnosti podílející se na financování akce a potom je slušností jim poděkovat, pozvat je, promluvit s nimi. Pokud se k nim chováte macešsky, hrozí, že příště finanční zdroj vyschne. Ale i kdyby to tak nebylo, upřednostňuji oficiální zahájení (třeba pro tisk a prezentaci v médiích) a potom může nastat neformální stránka věci (viz Turčianská Štiavnička).

Ad 2) Program setkání může být buď pevně daný nebo volný. Jedněm bude vyhovovat, když budou vědět, že mají vystupovat přesně v 17:15 hodin, vystoupení trvá 10 minut, druzí budou protestovat, že je to striktní a těžko dodržitelné. Navíc není jednoduché zastavit autora, který čte svůj příspěvek s tím, že už vyčerpal svůj časový limit. Přikláním se k názoru, že musí dojít ke kompromisu. Stanovit určitý pomocný časový plán, snažit se jej držet. A vlastní program: znám setkání, kde jsou v programu pevně stanoveny dílny, autoři mají málo prostoru k „pokecu“. A přiznám se, že když se vidíme jednou za rok, rád si z řadou lidí neformálně promluví. Ale je taky důležité, aby ty dílny

zaujaly většinu lidí, a to je problém. Je to prostě tak, že jedni remcají, že se nic neděje, zatímco druzí remcají, že mají pořád něco organizováno. A vyberte si! Myslím si, že je to i na lidech, třeba sobotní martinský program měl hluchá místa, ale proč třeba někdo z těch, co se jim zdál nudný, nepřišli a neřekli: Vadilo by vám, kdybychom vám my předvedli to či ono? Zazpívali si při kytaře? Myslím, že by většina kývla! Ale to předpokládá, že budou lidé připraveni na vystoupení. Zažil jsem trapasy, kdy třeba hudebník, který se nabízel do programu, většinu času ladil, říkal, že to či ono neumí a potom se divil, že za chvíli se všichni okolo bavili a jeho si nevšimli, když po půl hodině zahrál konečně nějakou písničku. Takže program či dílny, ano, ale pro ty, kteří mají zájem. A měl by být krátký, jasný a zajímavý, aby zůstal prostor i na kuloáry..

Ad 3) Další část kritiky se vznesla na hlavu nepřipravenosti účinkujících při četbě v Biblické škole. Souhlasím, že řada vystoupení či představení klubů byla příliš improvizovaná. Nevím, jak často mají možnost tito autoři vystupovat před veřejností. A zase mně tady někdo může namítnout, že právě spontánnost vystoupení je nádherná. Spontánnost snad, ale dohadování se na pódiu ... mně chybí představení klubu, to by měl udělat některý zkušenější autor (u řady spolků tomu tak bylo) a potom i krátké představení autora a skutečně to nejlepší, co autor chce nabídnout veřejnosti (2 - 3 básně) nebo krátká povídka. Doporučuji méně zkušeným autorům, aby četli svoje příspěvky na schůzkách klubů, aby se tzv. otrkali před veřejností. Není důležité, zda autor čte svůj příspěvek z papírku či z vázané knihy, ale měl by mít jasno, co přečte, měl by to mít nějak označeno, prostě připraveno. Říkat před publikem : „Tak co bych vám tak ještě mohl přečíst ...“ si může dovolit snad nějaká významná osobnost. A pokud se autor necítí, aby svoje texty četl, mohl by za něj zaskočit třeba i vedoucí klubu nebo někdo z ostatních. Ono to není tak jednoduché číst svoje texty na veřejnosti. Třeba na veletrhu v Lysé nad Labem, četl svoji povídku Michal Viewegh a jedna známá mně potom říkala, že z jeho vystoupení nic neměla. Že ji zklamal, četl monotónně, po několika odstavcích jí vše splynulo a ona, natěšená na svého oblíbeného autora, byla rozčarovaná. Nedoposlouchala do konce.

Já osobně jsem se v Martině cítil dobře, pozitiva setkání převážila drobné nedostatky. A tak berte jen několik mých úvah či postřehů jako námět na to: Jak udělat program Jičínského poetického jara 2007, aby si každý přišel na své? Napište svoje názory a přání i nám na naše internetové stránky.

Václav

VÍTE, ŽE ...

- V rámci Knižního veletrhu v Lysé nad Labem proběhla literární soutěž a zástupci LiSu v ní dosáhli řady úspěchů. V kategorii Fejeton (nad 18 let) zvítězil Bohumír Procházka s fejetonem Jak na veletrh(u), 2.cenu získal Josef Jindra za práci Psát či nepsat?

V kategorii na téma Kniha zvítězila Renáta Šťastná za příspěvek Kniha, knížka, knížečka. Soutěže se zúčastnilo 69 autorů. Všem oceněným autorům z LiSu blahopřeji!

- Ve čtvrtek 5. října v 17:45 hodin se uskutečnila v Knihovně Václava Čtvrtka v Jičíně literární beseda Cesta za čtenářem Skorkovin a křest nové knížky autorky Janovy (Jarmily Novotné) Skorkovník. O akci přinesl informaci Jičínský deník v článku Radka Sála Další knížka se vydala na cestu za čtenářem. V článku je i informace o aktivitách LiSu.

- V pátek 6.října 2006 od 17:30 hodin proběhl křest knihy OUVA TAČI aneb skafocelafie očima srdcem a očima vyděšené matky, autorky Renáty Šťastné, v prostorách Obecního úřadu ve Stanicích.

- Ladislava Francová uveřejnila ve sborníku Umění a věda v době Juana Caramuela z Lobkovic článek Matematika v českých zemích v Caramuelově době. Sborník vydalo nakladatelství Gaudeamus, Univerzita Hradec Králové u příležitosti 400. Výročí narození Juana Caramuela z Lobkovic.

- Monika Eberlová uveřejnila v Nových Novinách 29.zář 2006 článek Kapička u koní o aktivitách Mateřského centra Kapička v Jičíně.

- Ve sborníku z 2.Martinského poetického podzimu vyšla povídka Václava France Čekanka a jeho názor na martinské setkání v roce 2006.

- V Mädokýši č.9/2006 vyšly ukázky z tvorby autorů zúčastněných na Martinském poetickém podzimu 2006. Mezi jinými je i báseň Václava France Dvanáct let spolu.

- V literární revue České televize vysílané v premiéře na ČT 2 v sobotu 23.zář 2006 vystoupila Alena Pospíšilová z Knihovny Václava Čtvrtka z Jičína. V rozhovoru byla mimo jiné představena kniha Dragy Zlatníkové Náповědy. V závěru pořadu zazněl refrén písně O tý ševcovský vojně (text Václav Franc).

- Masarykův kulturní dům v Mělníce uspořádal výstavu Společnou cestou poezie, která mapuje činnost a spolupráci čtyř literárních klubů (Literárního klubu Pegas Mělník, Literárního klubu Nadi Benešové z Čáslavi, Literárního spolku Petra Bezruče z Frýdku – Místku a Literárního spolku LiS z Jičína. Výstava byla zahájena vernisáží ve čtvrtek 7. Zářím 2006 a potrvá do 30.října 2006. Informaci o výstavě s představením všem zúčastněných klubů přinesl týdeník Mělnicko dne 13.zářím 2006 v článku Literární kluby se představují.

- Čtení pohádek u kašny v rámci zářijového festivalu Jičín – město pohádky se zúčastnili se svými příspěvky Josef Jindra (středa 13.zářím), Draga Zlatníková (čtvrtek 14.zářím) a Bohumír Procházka (pátek 15.zářím).

- Zlata Zákoutská se zúčastnila v sobotu 9.zářím 2006 vyhlášení výsledků literární soutěže Terezy Novákové v Proseči.

- Prochoroviny č. 10/2006 přinesly v článku Francův Atentát zprávu o nové knize Václava France Atentát na senátora Murdycha.

- Ve sborníku Kronika Literární vysočiny – Ohlasy na festival vydaném o.s. Literární Vysočina vyšel mimo jiné i ohlas na setkání Václava France. Všechny ohlasy můžete najít na www.literarnivysocina.cz.

- Tradiční 7. Broumovské dny poezie se konaly ve dnech 29.zářím až 1.října 2006 bez účasti zástupců LiSu. V tradičním sborníku je zastoupen LiS tvorbou Václava France (dvě básně).

- V blížících se komunálních volbách (20. –21. října 2006) kandiduje v Nové Pace Martin Žantovský na kandidátní listině Voba pro město Nová Paka na 5. místě. Některé jeho názory jsou uveřejněny na volebním letáku, kde je jeho fotografie z vystoupení na Rehečské slepici (společně s Pavlem Honsem a Václavem Francem).

- Nobelovu cenu za literaturu získal turecký spisovatel Orhan Pamuk.
Václav

AKCE LISU VE 4. ČTVRTLETÍ 2006

Příští schůzky 18. října a 6. prosince 2006 od 17 hodin v knihovně. Ve středu 14. 11. od 18 hodin Poezie v sedmém nebi (sraz účastníků již v 17 hodin).

Jana Benešová

ZÁPIS ZE SCHŮZKY LiSU

Konané dne: 20. 9. 2006

Přítomni: Franc, Procházka, Jebavá, Teslík, Jindra, Runčíková, Herbrých, Eberlová, Benešová

Omluveni: Veselý, Zákoutská, Zlatníková

Program:

1. představení nového zájemce o účast v LiS: Jaroslav Herbrých
2. změna názvu LiS: Literární spolek při Knihovně Václava Čtvrtka v Jičíně
3. 14. 11. Poezie v 7. nebi: „Pracovní den VI. Vaška na poštovním úřadě aneb přijde den“. Půjde o poezii přelomu 19. a 20. stol.
Účast: Franc – P. Bezruč, Runčíková – I. Geisslová, Eberlová - B. Benešová, Prochor – S. K. Neumann, Teslík – Fr. Gellner, Jindra – Fr. Šrámek. (Franc napíše rámcový scénář.) Sraz již v 17 hodin, zkouška.
4. Příští schůzky: 18. 10. v 17. hodin, další (vánoční) – pravděpodobně 6. 12.
5. Mělník – výstava lit. klubů – do 30. 10.
14. 10. je od 10 hod. slavnostní vyhlášení výsledků 12. ročníku celostátní literární soutěže (Franc).
6. Informace o Martinském poetickém podzimu (Franc).
7. Rozhodnutí o uspořádání Jičínského poetického jara. Termín: 18. – 20. 5. 2007. Prochor do příští schůzky zjistí, zda v Jičíně v tyto dny není jiná důležitá akce. Benešová zajistí rezervaci knihovny i galerie.
8. 5. 10. křest sbírky Skrokovník J. Novotné a 6. 10. křest knihy R. Šťastné OUVA TAČI ... ve Státnicích (pozn. Benešová: kniha je k zapůjčení u mě, Skorkovník bude k zapůjčení v knihovně).
9. Prochor nabídne vystoupení LiS v Libáni (8. 12.), Jindra zjistí možnosti v Sobotce, popř. v Turnově.
10. Informace o vystoupení LiS na FJMP, informace o literární soutěži a knižním veletrhu v Lysé n. L. (Prochor)
11. Diskuse
12. Na příští schůzce bude diskuse o díle J. Herbrýcha (viz. příl.). Jeho e-mail: herbrých.jaroslav@centrum.cz

Zapsala: Benešová

MARTINSKÉ POETICKÉ BABÍ LÉTO

Přijde maminka s novorozenětem k lékaři a ten se jí ptá: „Tak jaképak jméno jste, maminko, dala vašemu synkovi?“ „Martin, pane doktore!“ „Martin?“ diví se doktor, „ale to už máte třetího Martina. Copak neznáte nějaké jiné jméno? Vždyť je tolik hezkých jmen, stačí se jen trochu zamyslet! Až budete mít dalšího syna, tak se podívejte kolem sebe a určitě na něco nového přijdete.“

„A pane doktore, co třeba Vrútky?“

Nejen tenhle specificky martinský vtip, vyprávěl jej Jiří Georg Figura, jsem si přivezl z 3.Martinské poetické jeseně, ale i celou řadu postřehů, námětů a materiálů, které využiji v přípravě dalších čísel našeho časopisu, ale snad i při příštím setkání v Jičíně v květnu 2007.

Jak jsem již v titulku naznačil, mělo by být setkání přejmenováno spíše na poetické babí léto než podzim, protože počasí bylo vskutku nádherně letní po celé tři dny setkání a nejen když jsem překračoval rychlíkem EC Detvan česko - slovenskou státní hranici mezi Mosty u Jablunkova a Čadcou v pátek 14. září 2006 okolo 14:45 hodin. Jak jsem se blížil k Martinu, zdravily mě již štítý Malé a Velké Fatry a já krátce po šestnácté hodině nasál opět po roce martinské ovzduší. Nemohl jsem se kochat okolím, protože jsem musel pospíchat do Biblické školy nedaleko evangelického kostela, kde již od 15 hodin probíhalo oficiální zahájení 3. ročníku Martinskej poeticej jeseně. Při vstupu jsem zjistil, že je program v plném proudu, pohledem jsem se pozdravil s řadou známých tváří. Trochu vyděsil Marcelku Kubovou, která mě měla navigovat, abych trefil do Biblické školy.

V programu se střídaly sdružení, spolky a kluby, četla se poezie i próza. V příjemném prostředí Biblické školy zazněly i doprovodné zvuky hudebně komorního sekupení MISSIO, které program doprovázelo. Průvodní slovo měla hlavní organizátorka akce a předsedkyně martinského sdružení Duria Taťána Sivová. Po páté hodině odpoledne jsem se dostal ke slovu i já, představil jsem LiS, předal pozdravy od jičínské knihovny a některých LiSáků a představil svoji sbírku Autogramy dětství a z úplně nové knížky Atentát na senátora Murdycha přečetl povídku Rodinný výlet pana Nováka. Povídka se podle ohlasů diváků líbila. Většina se pouze podívovala, kdeže zůstali ostatní LiSáci.

V rychlém sledu pokračovali další, převážně slovenské kluby. Na závěr zazněla tvorba členů martinského Mádokýše, který představil Ján Cíger (prezident Mathej Tomka se omluvil). Myslím si, že vystoupení v Biblické škole bylo důstojným zahájením poetických dní.

Následoval přesun do Turčianskej knižnice, kde došlo k neformálním diskuzím a dalším organizátorským upřesněním. Setkal jsem se nejen s Táňou a jejími kolegyněmi s Durie, ale mluvil jsem s Jánem Cígerem (o představení v našem ČAJi), Katarínou Smidtovou (nejen o mém vystoupení), Lucií Pavlíkovou (o její sbírce, kterou jsem získal v Chotěboři), Markem Sekyrou (o aktivitách plzeňského ASON Klubu), Lucií Popovičovou (o případném setkání v Jičíně), atd. Těch setkání bylo bezpočet, bezprostředních a těžko reprodukovatelných. Škoda že chyběl Mathej Tomka a Peter Šrank. Po organizačním přesunu a ubytování v hotelu Stavoindustry jsem se do knihovny vrátil a pokračoval v diskuzích s Jiřím Georgem Figurov z Frýdlantu nad Ostravicí a jeho kamarádem Peterem Stejskalem z rakouského Lince. George jsem překvapil sportovními znalostmi (např. Josef Mikoláš, který napsal doslov k Figurově sbírce, byl hokejovým brankářem a sportovcem roku 1961), Táňa nás zase překvapila zprávou, že její syn hraje fotbal za mistrovský celek FC Ružomberok. Probralo se všechno, popíjeli jsme víno a ochutnávali chlebíčky a zákusky, které připravily knihovnice. Vzhledem k tomu, že sobotní program začínal již brzy, odebral jsem se do hotelu asi v půl jedenácté večer v doprovodu Petera.

Sobotní ráno a sraz v 7:45 hodin před hotelem Stavoindustry byl pro většinu účastníků příliš brzký, takže Marcelka Kubovová musela přímo do hotelu, aby spáče vzbudila. Nakonec jsme stihli autobus na nádraží, který nás odvážel do nedaleké Turčianské Štiavničky, všechny kromě jednoho člena, mimochodem vedoucího odpolední literární dílny (Pavel Urban). Nevím, kdo z vás zná tvorbu Jána Kostry, významného slovenského básníka, ale já jsem si vzpomněl na učebnici asi z 6. nebo 7. třídy základní školy, kde byla v úvodu jeho báseň. Tenkrát bych si nikdy nepomyslel, že se podívám do jeho rodného domu. Dům je skromně upravený právě v Turčianské Štiavničke, není na něm dokonce žádná deska, jen lavice a stoly, které jsme si odpoledne vynesli ven, abychom mohli v příjemném slunečním dni besedovat a diskutovat nejen o literatuře.

Po krátkém posezení přímo v domě, jsme se vydali na menší turistickou procházku po Turčianských serpentínách, doprovázenou výkladem Jána Cígera, který zde trávil jako dítě u svých prarodičů prázdniny. Vystoupali jsme až k horní chatě, kde naše putování končilo a nejkratší cestou dolů jsme pospíchali na opékané buřtíky, chystané jako oběd v domě Jána Kostry. Cestou jsme si mohli prohlédnout i oranžérii a chátrající stavbu revaliovského kostela.

Po obědě se ujal slova básník Peter Mišák, který nám představil Jána Kostru, jeho život a v tvorbu. Po tomto úvodu se rozproudila

diskuze, Mišák u našeho slovu přidával i pikantnosti z Kostrova života a další zajímavosti ze světa slovenských autorů.

Bylo dostatek času pro další neformální pohovory a vzájemné poznávání, dokonce i na oficiální skupinové foto zúčastněných. Mezi tím dorazil i Pavel Urban, který vedl odpolední dílnu. Autor napsal nějaký verš, nejlépe takový, který jej napadl v tomto prostředí, při dopolední procházce atp. Poslal papír vedle sedícímu kolegovi, který připsal svůj verš. Až papír doputoval zpět k autorovi úvodního verše, byla celá báseň hotová. Bohužel účastníků bylo na takovou dílnu příliš a ne všichni brali práci vážně (já osobně jsem se nezúčastnil a přiznám se, že mě při takovýchto akcích nic kloudného nenapadne a když nechci kazit práci ostatním, raději odejdu). Prožil jsem příjemné chvíle v nedalekém hostinci při kávě a pivu. Nostalgicky jsem meditoval o životě a poslouchal příjemnou „slovenčinu“.

V závěru programu vystoupili s krátkým autorským čtením Pavel Urban a Miloš Ondrušek. A to už do Štiavničky přijel nejmladší člen setkání - Jaško Herbrych, byl v přenosné sedačce a doprovod mu dělali rodiče - Zuzana a Pavel Herbrychovi. Byl jsem rád, že se s nimi opět můžu setkat. Pochopitelně jsme mluvili o tom, jak se žije v Martině, co je nového, jak Jaško roste. Seznámil jsem je i s činností LiSu a chystaným jarním setkáním v Jičíně. I oni se podívovali, proč nás z Jičína nepřijelo víc. Nakonec jsem s Herbrychovými odejel do Martina autem, ostatní museli použít autobus. Kolem páté hodiny jsem byl v hotelu a začal se připravovat na slavnostní večeři, která začínala v 19 hodin.

Scházeli jsme se na martinském náměstí u onoho monstra, které nemá Táňa ráda (Milenium) postupně. Nejdříve tam byli pánové Figura, Stejskal a Cíger. Jáno dostal zprávu mobilem, že získal 1.cenu na soutěži v páté kategorii, takže jsme mu blahopřáli. Postupně přicházeli ostatní, takže jsme se přesunuli do restaurace Pasáž nedaleko Milenia, kde byly právě „kačacie“ hody. Úvodní slovo k přípitku pronesla Táňa Sivová a já jen skromně dodal, že v květnu 2007 se sejdeme v Jičíně.

Zábava, diskuze, vtipy. Tak ve zkratce nazvat vše, co následovalo. Mluvil jsem s Andrejem Šeligou o slovenské současné literatuře, s Vladkou Teslíkovou (podobnost s Teslíkem čistě náhodná) a Katkou Schmidtovou, svými vtipy nás oblažoval humorista Ivan Stuchlík (předal jsem mu sborník z Řehečské slepice). Georga Figuru sice mrzelo, že nemá „božolé, ročník 1928“, ale nakonec i to oželel a spokojil se s pivem.

S postupujícím večerem se účastníci vytráceli, příjemné prostředí opustila i Táňa Sivová, se kterou jsem probíral i některé organizační možnosti setkání v Jičíně. Asi hodinu před půlnocí jsem společně s

Andrejem Šeligou a Lucií Pavlíkovou opustili bujarou společnost a odešli do hotelu. Setkání pro mě skončilo.

Ráno jsem ještě navštívil hotel Turiec (posnídal jsem tam) a zavzpomínal, jak jsme zde s Prochorem a Monikou v roce 2003 začali psát novou kapitolu našich vzájemných setkávání. Prošel jsem se po liduoprázdném náměstí .... měl jsem překrásný hřejivý povznášející pocit, skutečně slunce v duši (to není fráze) a říkal jsem si, že se do Martina musím vrátit!

Na nádraží jsem si dal turka, pozoroval cvrkot před příjezdem rychlíku a přemýšlel, jak to udělat, abych tady příště z Jičina nebyl sám, aby to Jičínské poetické jaro 2007 bylo ještě lepší, zajímavější a příjemnější. Věřte, rád poslouchám, když vám autoři a autorky řeknou, že u vás v Jičíně nám bylo prima!

A v rychlíku Detvan jsem si vzpomněl na ještě jeden Georgův vtíp: *Přijde upír do restaurace a říká servírce: Dal bych si dvě deci krve!" Servírka jen vyděšeně vykřikne: "Ááááá!" a upír ji opraví: "Ne Á, ale skupinu Bé!"*
Václav

PŘEDSTAVUJEME VÁM ... PODRUHÉ

V druhé části představím další dva kluby, tentokrát oba ze severu, i když jeden je ze severu Čech (Liberec) a druhý ze severu Moravy (Frýdek-Místek).

Klub autorů Liberecka - KAL

Kal je volné občanské sdružení, které vzniklo v roce 1999 jako účelový spolek několika umělců a publicistů, kteří se rozhodli vydat česko - německou čítanku autorů narozených v Liberci (Reichenbergu). Z projektu nakonec sešlo, protože se na něj nepodařilo sehnat peníze, ale sdružení zůstalo. KAL je kolektivním členem Obce spisovatelů, mezi její hlavní představitele patří Jan Šebelka, Vladimír Píša, Luboš Příhoda, Marek Sekyra (účastnil se Jičínského poetického jara 2004), Otto Hejnic, a další. Řada členů KALu vydala svoje knihy a patří mezi celostátně známé autory (Ludvík Středa autor večerníčkových pohádek Kosí bratři).

S libereckým sdružením jsem navázal kontakt na soutěži ve Varnsdorfu, kde byli Jiří Janáček a Vladimír Píša v porotě. Od té doby udržujeme písemné i osobní kontakty především s Vladimírem Píšou, který byl v Jičíně na jedné naší schůzce. O KALu jsem v Kobře několikrát psal v různých souvislostech (představení kalmanachů, o

knize Jana Šebelky, úryvek z rozhoru s Vladimírem Píšou ze Světlíku atp.).

KAL vydává od roku 2003 společně s Krajskou knihovnou v Liberci dvojměsíčník Světlík (SVĚT Libereckých Knihoven) a v témže roce vyšlo první číslo ročenky KALMANACH, reprezentativní publikace, kde uveřejňují svoji tvorbu čeští i němečtí autoři pocházející z regionu. Na úpravě Kalmanachu se podílejí výtvarníci, publicisté, historici a teoretici umění.

Sdružení dříve na internetu prezentovalo své Liberecké listy, má svoje internetové stránky (spravuje je Marek Sekyra) a na nich můžete najít kontakt : <http://mujweb.cz/www/kalb> . Další kontaktní e-mailové adresy jsou tyto: vl.pisa@volny.cz, lubos.prihoda@sezam.cz, jakub.sebelka@volny.cz, sekyra@kvkli.cz .

Literární klub Petra Bezruče Frýdek-Místek

Literární klub Petra Bezruče soustřeďuje autory prakticky z celých Beskyd, pamětníci uvádějí, že jeho činnost se datuje již od roku 1980, ale hlavně v druhé polovině 90. let 20. století zdynamizoval svoji činnost. Vydává almanachy, čtvrtletníky a v minulosti uspořádal u příležitosti výročí narození Petra Bezruče vzpomínkové pásmo v jeho letním sídle v Ostravici (dnes Památník Petra Bezruče).

LK vydával ČRT (Časopis Regionální Tvorby) a dnes má díky Radaně Šatánkové (mimořadně je i členkou Mělnického Pegasu a žije v Praze) stejnojmenné internetové stránky (viz <http://crt.fmkv.net/>).

První kontakty jsem s LK navázal pomocí soutěže Beskydy 2000, kde jsem získal ocenění. Pak následovaly další dopisy, především s Jaromírem Grygarem. Řada autorů z Beskyd odeslala soutěž Řechešská slepice a získala řadu ocenění (např. Jiří Figura, Vlasta Vojtová, Václav Tesař).

Při Jičínském poetickém jaru 2004 klub prezentoval Jiří Figura z Frýdlantu nad Ostravicí. Známa je i autorka z Příboru Irena Kopecká. Adresa klubu je Literární klub Petra Bezruče, Husova 479, 738 01 Frýdek – Místek. Předsedou klubu je (pokud nedošlo ke změnám) Miloslav Oliva (F.Tůmy 900, 739 11 Frýdlant nad Ostravicí). Na nedávném Martinském poetickém podzimu jsem se opět setkal s Jiřím „George“ Figurou, který s námi nejvíce komunikuje. Zde je kontakt na něj : Jiří Figura, Nová Ves č.21, 739 11 Frýdlant nad Ostravicí.

Mimořadně právě v těchto dnech jsem od pana Figury obdržel pozvánku na setkání literárních umělců z české, slovenské a polské strany Beskyd, které se koná 21.října 2006 v Nové Vsi u Frýdlantu nad Ostravicí.

Václav

NOVÝ ČLEN – JAROSLAV HERBRYCH a jeho tvorba

Na zářijovou schůzku LiSu přišel nový člen. Je jím Jaroslav Herbrych (24 let), studuje na vysoké škole v Pardubicích. Píše asi 3 roky, ale dosud nikde nepublikoval. Jako představení jeho tvorby jsem si dovolil uveřejnit úryvek z jeho literárních textů.

Toto je pouze sen, sen malého dítěte.

(úryvek)

Jaroslav HERBRYCH

1.

Už mnohokrát jsem začal psát úvodní slova. Už několikrát jsem usedl s tím, že se pokusím napsat něco o tom co si myslím. Něco o otázkách které mě pronásledují. O otázkách na které neumím odpovědět. Úvodní slova něčeho co nevím ani co bude.

Doposud jsem každé slovo, větu či celý text nějakým způsobem přepracoval či úplně smazal. I tato, již napsaná slova byla už alespoň jednou smazána či přepracována. Na místo této věty byla věta jiná. Na místo slov předchozích slova následná. Zde mělo být napsáno, nezaručuji zda již napsaný, právě psaný či budoucí text byl, bude, tedy už je, nějakým způsobem přepracován. Ale pokud právě teď čteš, to slovo, ta věta, ten text zde měl být, je a bude.

2.

Malé dítě prochází stromovou alejí. Za ruku držíc svého otce, poznává podzim. Pootáčí hlavou a do plic nadechuje vůni podzimu. Tu nezapomenutelnou vůni padajícího listí, očima sledujíc veliký koncert barev a událostí. Natahuje ruku, chtěc uchopit list. Nedůvěřivě přičichuje k listu. Odchází se vzpomínkou. Na podzim nikdy nezapomene. Zmíní se.

Hejno havranů vznese se k obloze, zdravíc se s dneškem. Mávání křídel vyrušilo ticho. To ticho, které znělo krajinou. Nabírají výšku. Každý trochu jinak, přec všichni trochu stejně. V okamžiku společně ztrácí se v dálce. Vyrušené ticho nerušeně zní krajinou.

Okamžik spolu s událostí sledoval jednoho, který poznával. Sledoval ticho. Tu život a jinde smrt. Sledoval všechno, sledoval nic. Jen čas přihlížel, jak okamžik spolu s událostí sledují.

Hle, čti. Čti a dej procitnout myšlenke. Myšlenke co znamená pochopení, nepochopení i cestu mezi těmito událostmi. Čti abys pochopil. Čti abys nepochopil. Čti abys přemýšlel, zavrhl, abys psal. Ať už přemýšlíš, zavrhuješ či píšeš, svým způsobem jsi něco pochopil. Pokaždé když pochopíš věz, že jsi nic nepochopil.

Taťana Sivová pracuje s knihou už štvrt'storočie Slová písané dušou

Kultúra jej je blízka od malička. Knihy, poézia a próza ju sprevádzajú celý život – od školských lavíc až po súčasnosť. Po skončení stredoškolských štúdií sa ocitla kde inde ako v kultúrnej inštitúcii. Pracovníčka Turčianskej knižnice v Martine a zakladajúca členka literárneho klubu Duria Taťana Sivová dlho nerozmýšľa. O tom, ako a prečo sa dostala do kultúry, si spomína: „Mala som iba dvanásť rokov a už som vedela, že chcem byť knihovníčkou. O sedem rokov neskôr sa tento sen stal skutočnosťou.“ Po povinnej deväťročnej školskej dochádzke odišla do Bratislavy. V Krasňanoch študovala knihovníctvo. Písal sa rok 1982, keď Taťana Sivová po prvýkrát prekročila prah martinskej Turčianskej knižnice. Najskôr ju zaradili do funkcie knihovníčky vo výpožičných službách, po niekoľkých rokoch sa dostala do oddelenia doplňovania a spracovania knižničného fondu a po návrate z materskej dovolenky sa stala opäť knihovníčkou. Od roku 1995 doteraz pracuje ako metodička knižnice. „Usmerňujeme činnosť obecných a mestských knižníc v turčianskom regióne. V Turci evidujeme 61 obecných a dve mestské knižnice.“ Okrem tejto pracovnej náplne sa jej stalo „osudným“ pôsobenie v literárnom klube Duria, ktorý pracuje pod hlavičkou Turčianskej knižnice. Založilo ho trinásť členov, ktorí nadovšetko milujú „krásne“ slovo a neboja sa ho prezentovať na verejnosti. Nápad vedenia knižnice padol na úrodnú pôdu. Mladí i starší amatérski autori vyhľadávajú stretnutia, na ktorých prezentujú svoju tvorbu. „Medzi najaktívnejšie, zároveň však najúspešnejšie členky klubu Duria od jeho založenia patria Marcela Kubovová, Bibiana Melišová a Ivona Mišíková. Osadenstvo klubu je neúnavným propagátorom poézie a prózy napríklad na knižnom veľtrhu v Bratislave alebo **Poetickej jari v Jičíne** a posledné dva roky v Domažliciach. Naše cesty do hlavného mesta či do Čiech sú pravidelné,“ hovorí Taťana Sivová. Táňa, ako jej v práci zvyknú jednoducho hovoriť, organizuje každý rok s členmi Durie

približne desať literárnych podujatí. Medzi najvýznamnejšie a najatraktívnejšie rozhodne patrí medzinárodná Martinská poetická jeseň. Účasť domácich autorov, ale i poetov z Maďarska, Poľska a Čiech je obohatením skvelého podujatia. „Okrem tejto významnej udalosti organizujeme literárnu súťaž pre deti základných škôl o Cenu Maše Haľamovej a zaujímavé sú aj Literárne Vianoce určené pre čitateľskú verejnosť. Tohto roku zaregistrujeme už desiaty ročník.“ Nemenej známa a prospešná je vydavateľská činnosť klubu. „Z tvorby členov klubu vzišli tri zborníky poézie a prózy, dva almanachy, okrem toho netreba zabúdať na individuálnu vydavateľskú činnosť našich členov,“ dodáva Taťana Sivová. „Pomohla som pri zrode i fungovaní klubu. A nebanujem. Námaha stála za to. Pôsobenie v Durii ma naplňa uspokojením.“ Nápady prichádzajú impulzívne. Raz je to na kresle metodičky, inokedy po počúvaní nádherných veršov. „Nikdy som neoľutovala, že som sa rozhodla pre toto povolanie a že sa venujem práci v literárnom klube. Jedno s druhým priam povzbudzuje ducha, naplňa pokladnicu dedičstva, posúva históriu do iných koľají. A práve takéto hodnoty dnešný uponáhľaný človek nedokáže naplno vnímať.“

[13. 9. 2006] Nový Život Turca, ročník 46, číslo 36

LITERÁRNÍ SOUTĚŽE

POLITIK, KTERÉHO BYCH SI MOHL VÁŽIT

O.s. Literární vysočina a Vladimír Babnič vyhlašují celostátní literární soutěž na téma **POLITIK, KTERÉHO BYCH SI MOHL VÁŽIT**. Téma může být zpracováno v poezii i próze. Každý účastník smí poslat pouze jeden příspěvek do rozsahu max. 2 strany A4, písmo 12. Soutěž není omezena věkem účastníků. Soutěžní práce se přijímají /pouze mailem/ od 1.do 31.října 2006 na adrese Literarnisoutez@centrum.cz. Všechny práce posoudí odborná porota. Vítězové na prvních třech místech obdrží finanční odměnu, a to 3000,- Kč/1.místo/, 2000 Kč /2.místo/ a 1000 Kč /3.místo/. Vyhlášení výsledků se uskuteční v prosinci 2006 v Plzni. Podrobnosti budou včas oznámeny. K pracím nezapomeňte připojit spojení na sebe: kromě mailu a telefonu i poštovní adresu.Odesláním textu do soutěže dáváte současně souhlas s jeho použitím v rámci propagace soutěže a aktivit o.s.Literární vysočina.

SOUTĚŽ FESTIVALU LITERÁRNÍ VYSOČINA 2007

Klub AUT, o.s.Quo vadis a o.s.Literární vysočina vyhlašují další ročník literární soutěže festivalu v kategoriích próza a poezie. Soutěž

není omezena věkem účastníků. Soutěžní práce musí splňovat následující podmínky:- v kategorii poezie maximálně 5 stran textu, v kategorii prózy maximálně 5 stran textu . Velikost písma 12, v běžném provedení bez grafických úprav.

Texty zasílejte pouze v elektronické podobě, a to e-mailem na adresu: L.Soutez@seznam.cz Nezapomeňte uvést také poštovní adresu, rok narození a telefonické spojení na mobil i pevnou linku.

Práce se přijímají od 1.října 2006 do 31.ledna 2007. /Ze soutěže jsou vyloučeni členové poroty a organizátoři festivalu/. Odesláním textu do soutěže dáváte současně souhlas s jeho použitím v rámci festivalových aktivit a propagace akcí Klubu Literární Vysočina.

Výsledky soutěže budou vyhlášeny na festivalu Literární Vysočina 2007 v Chotěboři. Bližší datum bude včas oznámeno na www.literarnivysocina.cz, www.leonet.cz/petrmusilek a www.zorasimunkova.wz.cz .

ŘEHČSKÁ SLEPICE 2007

Sdružení rodáků a přátel Řehče 6. ročník literární soutěže ŘEHČSKÁ SLEPICE 2007. Soutěž je anonymní a je určena neprofesionálním autorům České republiky, bez věkového omezení. Soutěžící mohou zaslat své dosud nepublikované a do jiných soutěží nezaslané práce bez žánrového omezení (poezie, povídky, fejetony, glosy, historické práce atp.) v rozsahu maximálně 6 normostran textu (psáno na stroji nebo počítači). Vyhlašovatel má na mysli především příspěvky humorné, ve kterých nebude chybět legrace, nadsázka, ironie, recese, prostě sranda. Motto letošního ročníku: Vynálezy a objevy, které změnily život nejen v Řehči.

Soutěž probíhá ve třech kategoriích, a to: 1. kategorie: práce týkající se Řehče, např. technické údaje vynálezů řehečských vědců, uplatnění řehečských objevů ve světě, životopisy řehečských objevitelů atp.

2. kategorie: poezie na volné téma Technika kolem nás a my,

3. kategorie: próza na volné téma Technika kolem nás a my. Soutěžící označí práce vlastním heslem, kategorií (do které práci přihlašuje) a přiloží zalepenou obálku označenou týmž heslem, v níž uvede jméno a příjmení, rok narození, povolání, kategorii, adresu s PSČ a svůj podpis, kterým se zavazuje, že souhlasí s podmínkami soutěže. Soutěžní práci přiloží ve čtyřech výtiscích. Vyhodnocení autoři obdrží „humorné“ věcné ceny a diplomy. Vyhlašovatel si vymíňuje možnost některou cenu neudělit. Bude-li vydán sborník vítězných prací, obdrží jej vítězové zdarma. Vyhlašovatel si vyhrazuje použití soutěžních prací na propagaci pro další ročníky a uveřejnění prací ve sborníku bez

nároku na honorář pro autory. Pokud se vyskytne zvlášť zdařilá práce, vítěz obdrží zvláštní cenu, Řehečskou kraslici, s právem používat titul kohout nebo slepice roku 2007. Dále bude udělena Cena řehečského čtenáře. Práce, které nebudou splňovat zadání soutěže, budou ze soutěže vyřazeny (např. příspěvky nepsané na stroji či počítači, větší rozsah práce atp.). **Uzávěrka soutěže je v pátek 19. ledna 2007.**

Vyhlášení výsledků se uskuteční na jaře roku 2007 (v dubnu). Srduzení rodáků a přátel Řehče se těší na vaši účast v soutěži a všem účastníkům přeje potřebnou inspiraci. Řehči potom přeje ještě větší šíření slávy tohoto významného místa naší vlasti do všech koutů republiky. (Pro nezasvěcené uvádím, že blízko Řehče leží například okresní město Jičín. Více informací lze nalézt na www.rehec.zde.cz.)

Adresa na zaslání soutěžních prací: Dr. Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka (na obálku uveďte heslo Řehečská slepice 2007) nebo lze použít internetovou cestu: rehec@seznam.cz (anonymita soutěžícího je pro porotu zachována v plném rozsahu i při zaslání práce e-mailem).

Martinská poetická jeseň - Nový Život Turca

Turiec uprostred septembra privítal mladých poetov a prozaikov z celého Slovenska, Čiech, ba i Rakúska. Leto odovzdáva žezlo pani jeseni, tak ako to udáva kolobeh prírody. Aj v poetických ročných obdobiach nastali zmeny a poetickú jar vystriedala Martinská poetická jeseň. V polovici septembra ožila Turčianska knižnica inváziou poézie a prózy zo všetkých kútov Slovenska i Čiech, dokonca zo susedného Rakúska sa k nám zatúlala jedna poetická duša. Turčianska knižnica ako organizátorka 3. ročníka literárneho podujatia Martinská poetická jeseň privítala na svojej pôde 34 literárnych tvorcov, ktorí reprezentovali literárne kluby z Domažlíc, Plzne, Jičína, Frýdlantu n. Ostravicí, Žiliny, Trnavy, Žiaru nad Hronom, Prievidze, Bratislavy, Liptovského Mikuláša a Martina. Vzácnu bola návšteva z rakúskeho Linca. Martin reprezentovali kluby Duria a Mädokýš. 15. septembra - prvého dňa stretnutia - bolo hlavným programom slávnostné literárne popoludnie v Biblickej škole v Martine (spoluorganizátorka podujatia) za účasti martinskej verejnosti. Tu členovia literárnych klubov a spolkov prezentovali činnosť klubov a vlastnú tvorbu. Dôstojnosť i umeleckú úroveň podujatia podporilo vystúpenie hudobného komorného zoskupenia MISSIO. Dňom poznávania regiónu bol 16. september. Účastníci MPJ ho strávili v krásnej dedinke Turčianska Štiavnička, kde našli veľké pochopenie pre svoje podujatie u starostu obce Petra Očku. Obec im umožnila prežiť krásne chvíle v rodnom dome Jána Kostru. O jeho živote a diele zaujímavo porozprával Peter Mišák. Zlákali

ich aj Teplické serpentíny, révaiovský kaštieľ a park s rybníkmi a cudzokrajnými drevinami. Cieľom objektívov bol empírový skleník z roku 1838. Po príjemnej prechádzke vyskúšali starú murovanú pec a vôňa špekáčikov prilákala nielen literátov, ale aj susedovie mačky a psíkov. Po nakŕmení a napojení sa s plnou vervou pustili do tvorivej literárnej dielne. Umne ju viedol Pavel Urban. Poskladať reťazovú báseň 34 ľudí na jeden motív bolo nielen zábavné, ale i náročné. Záležalo na prístupe účastníkov k úlohe. Literárne cvičenia potvrdili schopnosť improvizovať, vymýšľať, dávať rozlet fantázii, schopnosť spolupracovať a rozvíjať spoločnú myšlienku. Na výsledkoch literárnej dielne sa bude ďalej pracovať počas budúcoročnej poetickej jesene.

Večer bol venovaný rozlúčke. Na slávnostnej večeri kolovali kontakty, básničky, poviedky, poďakovania. A hlavne tie účastníkov podujatia utvrdili v myšlienke, že to, čo robia, má zmysel a že to robia dobre. Je to pre nich ďalšia výzva, s ktorou sa budú musieť popasovať a pretaviť ju do Martinskej poetickej jesene 2007. Tento rok sa to podarilo i vďaka podpore Ministerstva kultúry SR, martinskej radnice a sponzorom či mnohým sympatizantom a organizátorom podujatia, ktorými boli Literárny klub Duria a Turčianska knižnica v Martine.

[4. 10. 2006], Nový Život Turca, roč. 46, č. 39

Ďalší reakcie na Martinský poetický podzim najdete např. na www.medokys.szm.sk alebo <http://ziarelka.kefoweb.sk> i s mými fotografiami.

Václav

ZAJÍMAVOSTI NA WEBU ...

<http://www.almanachlabyrinth.cz/>

V dnešných zaujímavostech na webe si dovoľujú upozorniť na jeden veľmi dôležitý odkaz, a to na adresu <http://www.almanachlabyrinth.cz/>, ktorá vás zavede do sveta nakladateľstiev. Najdete zde abecedný prehľad všetkých nakladateľstiev, ďalej prehľady knihkupectví a antikvariátů, ale predovšetkým prehľad vydaných kníh jednotlivými nakladateľmi. Pro autory hľadajúci kontakty ideálna príležitosť, jak se orientovat na knižním trhu.

A pro ty z vás, kteří dávají přednost knižní podobě informací, zde najdete i 15. přepracované vydání Almanach Labyrinth 2006, který vychází od roku 1992. Je to ideální průvodce knižním trhem, letos poprvé obsahuje i praktické informatorium - rady pro začínající nakladatele i autory.

Václav

Po třech předchozích počinech i v letošním roce připravil liberecký KAL další číslo KALMANACHU. O minulých sbornících jsem v Kobře pochvalně psal a musím napsat, že ani tentokrát tomu nebude jinak. Na sto stránkách autoři připravili nejen zajímavé čtení, ale i překrásnou grafickou úpravu. Opět zde najdete články vracející se k historii Liberecka a současnou tvorbu českých a německých autorů.

Na titulní straně nalezneme detail obrazů Rostislava Zářybnického, se kterým je ve čtvrtém Kalmanachu rozhovor.

Z historických příspěvků mě zaujal pohled na život Židů v Liberci od Isy Engelmannové, Máchovský rok 2006 od Marka Sekyry a především článek Lurdy na česko- saské hranici od Luboše Příhody vyprávějící historii náhlého uzdravení jisté Magdalény Kadeové z Filipova po zjevení Panny Marie. Při čtení příspěvku Marka Sekyry J.K.Tyl a severní Čechy jsem si vzpomněl i na putování tohoto českého obrozence na Jičínsku.

Z literárních příspěvků jsem si se zájmem přečetl Psí život Pavla Brycze, povídku Děda Anton německé autorky Inge Handschick nebo povídku S foťákem v posteli Milana Bárty. Potěšily mě i ukázky dětské poezie z rukopisu Nepleťte si lva a psa od Ludvíka Středy (např. báseň V zoologické zahradě vyvolala vzpomínky na mou sbírku Olympiáda v ZOO).

Předznamenávající podzimní čas najdete v povídce Jana Šebelky Čas dušiček. V Kalmanachu je zastoupen i varnsdorfský básník a organizátor tamní literární soutěže Milan Hrabal či rodák z Bystřice u Jičína Jiří Tobiáš, letos slavící osmdesátiny.

V závěru Kalmanachu jsou články vztahující se k Euroregionu Nisa, např. Görlitz: probouzející se princezna na Nise (Jan Sůra) či Český poklad v německé Žitavě (Rolf Hill). Svou troškou do mlýna přispěl i František Vydra (článek Deset malířů z Chrastavy).

Letošní Kalmanach je, na rozdíl od toho loňského – monotematického věnovaného výročí konce 2.světové války, pestřejší. Oceňuji především zapojení autorů z obou stran hranice, kde v praxi dostává ona česko – německá spolupráce konkrétní obrys.

Věřím, že každý čtenář, který otevře Kalmanach, najde alespoň něco, co by jej zaujalo. V úvodním slově editoři (Luboš Příhoda a Jan Šebelka) doufají, že Kalmanach osloví a výtvarně pohladí. Mohu oba ujistit, že v mém případě se tak stalo.

Ať libereckým zbude dost sil a štědrost sponzorů na další KALMANACHY. Václav

NOVÝ LITERÁRNÍ ČASOPIS I KLUB - PSAHLAVCI

Se jménem Jana Jirásková jste se mohli setkat v článkách u příležitosti autorů oceněných a uveřejněných na Šrámkově Sobotce, ale asi nebudete vědět, že Jana Jirásková je vlastně „porodní bábou“ (omlouvám se za tu bábu) nové literární skupiny, která se zformovala letos na jaře v Chrudimi pod ochrannými křídly místní městské knihovny.

A jako každá správná skupina se i ta chrudimská rozhodla vydávat svůj časopis. Má stejný název jako spolek - PSAHLAVCI. V červnu vyšlo zkušební nulté číslo a v září potom oficiální číslo jedna, ročník první. Křtu se účastnil kmotr Ladislav Pecháček, autor veleúspěšných filmových „Básníků“. Musím říct, že mně časopis příjemně překvapil kvalitou zpracování i úrovní příspěvků.

Šéfredaktorka Jana Jirásková v něm se skupinou mladých pomocníků přináší reportáž z 50.ročníku Šrámkovy Sobotky (získala tam mimochodem 3.cenu v próze) a z Literární Vysočiny 2006 (pod názvem Havlíček by [taky] koukal).

V premiérovém čísle najdete povídky Jany Jiráskové Šťastný a veselý a Tuctová nezajímavá Adéla (práce oceněné na Sobotce). Mimochodem při jejich četbě si vzpomenu na některé Prochovy práce (že by stejná krevní skupina?).

V Psahlavcích uveřejňují svoje verše i Jana Severínová, Jana Tillerová, Jiří Dolina či Judita Welder, prózu potom Michala Schejbalová (možná příští ocenění na literárních soutěžích). Najdete zde i recenze a názory na knížky či film (fejeton na film Účastníci zájezdu). V závěru časopisu najdete kontakty a propozice na různé literární soutěže.

Dokonce je v časopise odkaz na naši Kobru (viz chotěbořská reportáž) a zmínka o mé osobě vystupující v pátečním programu.

Pro zájemce o další informace uvádím internetový kontakt www.knihovna-cr.cz, kde najdete i e-mail na jana Jiráskovou (jiraskova@knihovna-cr.cz).

Přeji aby chrudimským autorům vydržel elán, aby Psahlavci měli stále dostatek nadaných autorů a autorek a jejich časopis dlouho vydržel obšťastňovat čtenáře. Není umění vydat jedno číslo, ale vydržet ve vydávání, poskytovat informace a prostor k publikování novým jménům. Tak ať se daří, budu vaši činnost pečlivě sledovat!

Vždyť nakonec, jak je na titulní straně napsáno: Kdo chce psát, vždycky si pero najde!

Václav

TVORBA PETRA MUSÍLKA a jeho internetové stránky

Petr Musílek patří k hlavním organizátorům Literární Vysočiny. Je především básník a v nedávné době vydal dvě sbírky poezie Cesta k šípku (obsahuje poezii z let 1988 až 1992) a Ztráta tíže. Krátké ukázky z jeho tvorby vám dnes představím. Nejen s jeho tvorbou se můžete setkat na webu <http://www.leonet.cz/petrmusilek> . Můžete se tam setkat i s názorem na letošní broumovské poetické dny – viz článek Broumovské setkání.

Václav

HAVLÍČKOVA BOROVÁ
(Památce K.H.Borovského)

Na ptačím sněmu
pravda cvrlikaná
zůstane navždy
nepřístupná lidem
To kráká vrána
nad borovskou návsí
a údolí
jí tichem odpovídá

Už je to dávno
co zde
pomník zvedli
těžítka ducha
přitesaný exil
zpod něhož věčně
jak by tvá řeč zněla
Krvavě živá
Nikdy zkamenělá

ZBYTKY PEVNIN

Po špičkách nahlížím do
zahrad
O každou vůni se bojím
Zde rostou věci skutečné
sen pravdou je
a pravda snem
zítřky
se podzemím brodí
Do trávy padá denní spěch
a ticho leží v kamenech
jakoby odjakživa
A všechno, všechno
mimo nás
zná výšku
hloubku prostor čas
Sny
v nichž se rozednívá

BARVY

Na stromech listí zraje
Krev teče po kmenech
Jak emigranti z ráje
jdu zemí v plamenech
Do zimy jdu
Svou šedí daleko od duhy
A kolem mlha ředí
vybledlé zásluhy

Krajina s pobřežím aneb Sto let norské povídky

Nakladatelství Argo, 2005

Přiznám se, že se severskou literaturou nemám moc příležitostí se setkávat. Výjimku tvoří snad finská literatura (Mika Waltari) a také díky překladům a tvorbě Markéty Hejkalové z Havlíčkova Brodu. Tím spíš jsem sáhnul po knize norských povídek. Již v úvodní předmluvě mě překvapil fakt, že ještě na počátku 20. století žilo Švédsko a Norsko v soustátí (unii), takže naše česko - slovenské dělení nebylo v minulém století ojedinělé. K samostatnosti Norska došlo v roce 1905 a norská literatura urazila od té doby pořádný kus cesty. A právě ono jedno století v literatuře kniha představuje a mapuje.

V souboru se představuje 31 povídek a 25 autorů a autorek. Ústřední povídku Krajina s pobřežím napsala Bjorn Viková (nar. 1935). Jako v každém podobném souboru některé povídky zaujmou více, jiné méně.

K tomu nejlepšímu podle mého názoru patří povídka Cory Sandelové (1880 – 1974) Sestřenice Tea, kde vykresluje maloměstský pohled na černou ovci rodiny Teu a především povídka Achtung, gnädiges Fräulein od Torborg Nedreaasové (1906 – 1987) líčící vztah norské dívky k německému vojáku za 2.světové války. Líbila se mně i povídka Johana Borgena (1902 – 1979) Jsi chlapík, Richarde, líčící příběh chlapce, který má doma dát podepsat dopis od paní učitelky. Zajímavá je i povídka Hanse Herbjornsruda (nar. 1938) Otisky, ale takhle bych mohl vyjmenovávat jednoho autora po druhém, což není smyslem mé upoutávky, ve většině příběhů jsem našel něco zajímavého, třeba objevování nových motivů moře a severské přírody.

Připadá mě, že sestavovatelé vybrali spíše nostalgické příběhy, ale možná to bylo jen moje rozpoložení při četbě.

Seznámení s norskou literaturou uplynulého století je zajímavé, zvláště když je doplněno v závěru Stručným průvodcem Krajinou s pobřežím (napsal Ondřej Vimr) a přehledem vybraných překladů norské beletrie do češtiny v letech 1995 až 2005. Vždycky si kladu otázku, jak by vypadal podobný český výběr, čím bychom my představovali naši zemi v zahraničí?

A koho jsem nalákal na norské autory, můžete si přečíst třeba i antologii norských povídek Když je ryba dobrá, kterou vydalo v roce 2001 nakladatelství Větrné mlýny.

Václav

OTÁZKA PRO ... Václava Franc

Dotaz: V jednom z minulých Tvarů probíhala diskuze na téma členství v literárních organizacích. Jak ty se díváš na případné členství např. v Obci spisovatelů a „sdužování autorů“ vůbec?

Václav Franc: To souvisí hlavně s tím, jak každý chápeme „sdužování autorů“. Myslím si, že má význam právě na regionální úrovni, centrálně jsem tomu nepřišel na chuť. Vidím to na příkladu Obce spisovatelů, kde existuje celá řada individualit, které je obtížné nějak společně motivovat.

V polovině 90.let jsem se stal členem skupiny K - 89, díky tomu když se moje povídka dostala do sborníku soutěže POVÍDKA 94. Několik let jsem platil členské příspěvky (stovku za rok, to by mě snad ani nevadilo), ale se schůzky konaly večer v týdnu, takže pro mně by to znamenalo velké komplikace, kdybych měl dojíždět do Prahy. Ten spolek neměl pro mě valný význam. Byla snaha vydávat časopis, pár čísel vyšlo, ale zase měli přednost známější autoři. Výsledek je, že jsem k pražským aktivitám (s výjimkou občasného vystupování ve smíchovském klubu Obratník) dost skeptický a raději se snažím dělat něco sám pro sebe a i pro nezavedené autory z mého okolí.

Ale „nikdy neříkej nikdy“. Spolek může mít i svoje výhody, např. při žádostech o granty či ochraně autorských práv a podobně.

KNIŽNÍ VELETRH V HAVLÍČKOVĚ BRODĚ

16. Podzimní knižní veletrh se bude v Kulturním domě Ostrov v Havlíčkově Brodě konat 13. a 14. října 2006. Hlavním tématem jeho doprovodných programů bude vesmír v nás a kolem nás. Již po páté bude slavnostně udělena cena Littera Astronomica za literaturu, spojenou s astronomií, připravuje se výstava, věnovaná hvězdám a hvězdárnám, zájemci se mohou těšit na přednášku Jiřího Grygara. I letos přijede na veletrh mnoho spisovatelů, hvězd literárního nebe i méně známých autorů, budou se konat autogramiády, autorská čtení, přednášky, semináře, výstavy. Významnou letošní novinkou je virtuální veletrh (v provozu na těchto stránkách od konce února, je na něm i kniha Václava France z nakladatelství Alfa - Omega Autogramy dětství), na němž přihlášení nakladatelé mohou po celý rok upozorňovat na své zajímavé knihy. Stránky www.hejkal.cz se proto vyplatí sledovat průběžně.

Podle stránek www.hejkal.cz

POEZIE VÁCLAVA TESLÍKA

SNAD JE MI TĚŽKÉ – VSTÁT, A ZASE VSTÁTI.
Bičován dnem - před nocí postávati.
A pokud právě bdím, nejsem snem pro svou vinu,
jež rozdýchává trn – v pupenu pro květinu?

ZA NOCI VÍŘÍM PO BLIZNÁCH, ROZNÁŠÍM PYL,
jak včela. Do plástů noci medík snu vdechuji z těla.
Šplhám po kvítcích divizny – šeptám si: Verbascum ..
Svou duši dávám s ránem jí ... své kosti házím
soumrakům.

BÝT MLYNÁŘ V BOŽÍM MLÝNĚ. SNAD PŘÍLIŠ SVÉ
PŘÁNÍ?
Zas duše neklidá své alibi si shání?
Jsem prostý pomocník, vedu své řeči chytré,
když z mlýna vynáším - své. A též vaše pytle.

BÝT POLNÍM KVÍTKEM BLÍZKO CEST, KDE CHODÍ
se slzou žebráci a s pýchou blahorodí,
kde pytle s odpadky odkrývají tvář dneška?
Ne, po tom netoužím. Čekám jen tu - co mešká.

OSEDLÁM ŽLUTÝ PYL A VSTOUPÍM DO PESTÍKU,
přes bliznu, čnělku hnán - láčkou až k semeníku,
spojím se s vajíčkem, stanu se semenem.
Má milá květináč má prázdný pod oknem.

A to už do Turčianskej Štiavničky přijel nejmladší člen setkání - Jaško Herbrych, byl v přenosné sedačce a doprovod mu dělali rodiče - Zuzana a Pavel Herbrychovi. Byl jsem rád, že se s nimi opět můžu setkat. Pochopitelně jsme mluvili o tom, jak se žije v Martině, co je nového, jak Jaško roste. Seznámil jsem je i s činností LiSu a chystaným jarním setkáním v Jičíně. I oni se podívovali, proč nás z Jičina nepřijelo víc.

Foto Václav

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Vydává Literární spolek při Městské knihovně v Jičíně
jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka

Ročník 7. Číslo 10. Říjen 2006.

(12. října 2006)

www.kobra.zde.cz